

שׁוֹבֵטִים - יוֹם ד'

(זוהר פרשת ויחי (רכה).

עתיד העולם שלא יהיה נמצא מי שיגין עליו, וכל עזי פנים יהיו נמצאים אז בין למעלה בין למטה, למעלה בשביל עונות שלמטה וחציפות שלהם

אמר רבי שמעון בימי חיי לא ישב העולם בצער, ולא יהיה נידון בדין העליון, ולא אחרי לא יקום דור כדור הזה, ועתיד העולם שלא יהיה נמצא מי שיגין עליו, וכל עזי פנים יהיו נמצאים אז בין למעלה בין למטה, למעלה בשביל עונות שלמטה וחציפות שלהם, ועתידים בני העולם שיצטעקו ואין מי שישגיח עליהם, יסובבו ראשיהם לכל צדדי העולם ולא ישוּבו עם רפואה, אבל רפואה אחת אני מוצא להם בעולם ולא יותר, בזה המקום שיהיו נמצאים לומדי תורה, ויהיה נמצא אצלם ספר תורה כשרה בלי כל שגיאה, כאשר יוציאו אותה החוצה, בשבילה מתעוררים עליונים ותחתונים, וכל שכן אם נכתבו בו שמות הקדושים בכונה הראויה, והרי הוריתי ענין הזה^[כח] או לדור שגלתה ביניהם ספר תורה ולא נתעוררו עליו למעלה ולמטה, מי נתעורר עליו, בזמן שהעולם בצער גדול, ונצרך העולם למטר, ונצרך להגלות ספר תורה בגלות ירתה בשביל הצער שבעולם, ומבקשים האנשים רחמים אצל הקברים, נתעוררים כל המתים עליו, שהרי הנפש מקדמת ומודיעה להרוח שכאן נמצא ספר תורה בגלות שהגלה בשביל צער של העולם, והחיים באו ומבקשים רחמים, אז הרוח מודיע להנשמה והנשמה להקב"ה, ואז הקב"ה נתעורר ומרחם על העולם, וזה בשביל גלות הספר תורה ממקומו, והחיים שבאו לבקש רחמים אצל קברי המתים, או לדור אם נצרך להגלות ספר תורה ממקום למקום, אפילו מן בית הכנסת לבית הכנסת, שהרי זה לבעבור שאין נמצא ביניהם על מי ועל מה שישגיחו עליהם, ודבר זה אין יודעים כל האנשים^[כט] שהרי כאשר הגלתה השכינה גלות האחרון, טרם שנסתלקה ועלתה למעלה מה כתוב (ירמ"י ט) מי יתנני במדבר מלון אורחים, ואחר כך בזמן שנמצא הצער הגדול בעולם שם כארח במדבר היא נמצאת, כי בגלות של ספר התור הגם היא שם, לכן כלם נתעוררים על זה עליונים ותחתונים.. למדנו ש"ב חדשים נפש הזאת יש לה התקשרות עם הגוף בקבר, ונידונים בדין יחדו, מלבד אותה הנפש של הצדיק, כמו שנתבאר, והנפש מזומנת בקבר ויודעת בצער הגוף, גם יודעת בצער החיים ואין ביכולתה לפעול טובה עליהם, ולאחר י"ב

זוהר פרשת ויחי (רכה).

ספר התורה עם גלות אור השכינה ממקום קדוש בית הכנסת שהוא מקדש מעט לרחובה של עיר, ומכל שכן לשדה אצל בית הקברות.

כח. סוד הכוונות של כתיבת השם הקדוש נזכר בזהר ויקרא יא. ובאחרי מות פה. **כט.** אין יודעים חומר העון של טלטול ספר תורה לחוץ שזה גלות

חדשים מתלבשת בלבוש אחד והולכת ומשוטטת בעולם, ויודעת מן הרוח שלה מה שנודע לה, ומתאמצת בשביל צער העולם לבקש רחמים על הצער של החיים, ומי מעורר את המתים לכל זה, בזמן שיש זכאי שיודע להודיע להם כראוי, וזכאי שהוא נודע ביניהם, שלמדנו כי כאשר נמצא זכאי בעולם הוא נודע ומפורסם בין החיים ובין המתים, שהרי בכל יום מכריזים עליו ביניהם, וכשיש צער גדול בעולם הוא אינו יכול להגן על הדור, אז הוא מודיע להמתים צער העולם, וכאשר לא נמצא זכאי כזה שמכריזים עליו ביניהם, ולא נמצא מי שיעורר את המתים בצער העולם אלא ספר תורה, אז עליונים ותחתונים נתעוררים עליו, אבל צריכים כלם שיהיו נמצאים באותו הזמן בתשובה, ואם אין נמצאים בתשובה, הנה שרי הדין נתעוררים עליהם, ואפילו הרוחות של גן העדן נתעוררים עליהם בשביל הספר תורה.

זוהר פרשת אחרי (עא).

אם החיים אין חוזרים בתשובה, או להם שכלם נקבצו לריק

אמר רבי חייא תמה אני אם יש מי שיודע איך להודיע להם להמתים, מלבד אנחנו, אמר רבי אבא הצער של החיים מודיע להם, התורה מודיעה להם, שהרי בשעה שאין מי שיבין בענין זה מוציאים ספר תורה סמוך לבית הקברות, והם נתעוררים על הס"ת בשביל מה הגלתה למקום ההוא, ואז מלאך דומ"ה מודיע להם, אמר רבי יוסי ואז הם מבינים שהעולם בצער, וגם שהחיים אין ראויים ואין מבינים איך להודיע להם, באותה שעה כלם צועקים על בזיון הספר תורה שהגלתה למקום ההוא, ואם האנשים חוזרים בתשובה ובוכים בלב שלם בתשובה לפני הקב"ה, אז כל המתים מתאספים ומבקשים רחמים, ומודיעים לאותן ישני חברון, והם נכנסים ומודיעים להרוח שבגן עדן כמו שאמרנו, ואם החיים אין חוזרים בתשובה בלב שלם להתפלל ולבכות על צער העולם, או להם שכלם נקבצו לריק, ומתרעמים לאמר מי גרם להתורה הקדושה שהגלתה על ידיהם בלי תשובה, וכלם באים להזכיר עונותם, לפיכך אל ילכו שמה עם ס"ת בלי תשובה ובלי תענית לבקש בקשה לפניהם, רבי אבא אמר שלא ילכו בלי ג' תעניות, ר' יוסי אמר אפילו בתענית אחד ובאותו יום, ובלבד כשהעולם נמצא בצער גדול, אז כלם מתחברים לבקש רחמים על העולם.

ודאי שבזמן שצדיקים אין נמצאים בעולם, אין העולם מתקיים אלא בזכות המתים למדנו שאמר רבי יהודה פעם אחת היו ר' חזקיה ור' ייסא מהלכים בדרך, ובאו לגוש חלב שהיה חרוב, ישבו סמוך לבית הקברות, ור' ייסא היה בידו כרך אחד של ספר תורה שנקרע, בעת שישבו נזדעזע קבר אחד לפניהם, ושמעו קול צוחה וי וי שהרי העולם בצער נמצא, הנה ספר תורה כאן שהגלה, או שהחיים באו ללעג עלינו ולבייש אותנו בבושה על ידי הספר תורה שלהם, נתבהל ר' חזקיה ור' ייסא, אמר רבי חזקיה מי אתה, א"ל מת אני והנה נתעוררתי בשביל הספר תורה, שפעם אחת היה העולם נמצא בצער, ובאו החיים כאן לעורר לנו עם ספר תורה, ואני עם החברים שלי קדמנו אצל ישיני חברון, וכאשר נתחברו בגן עדן עם רוחות הצדיקים, נמצא לפניהם שאותה ספר תורה שהביאו אצלנו אותן החיים היה פסול, ומשקר בשם המלך, לפי שנמצאה וא"ו יתרה במקרא הזה (ויקרא י"א) ושוסעת

שמע שתי פרסות, אמרו כיון ששקרו בשם המלך אל יענו להם, ודחו אותי ואת החברים שלי בשעה ההיא מן בית הישיבה, עד זקן אחד שהיה בין החיים הלך והביא ספרו של רב המנונא הזקן, ואז נתעורר רבי אלעזר ברבי שמעון שהיה קבור עמנו, והלך ובקש בגן עדן רחמים עליהם ונרפא העולם, אז התירו לנו ליכנס, ומן היום הוא שהעלו לרבי אלעזר מבית הקברות הזה וניתן אצל אביו, אין בנו מי שיתעורר להתיצב לפני אותן ישיני חברון, ואנו יראים בזכרנו יום ההוא שדחו אותי ואת חברי, ועתה שבאתם אצלנו וספר תורה אצלכם, אמרתי שבודאי הנה העולם בצער נמצא, ועל כן נזדעזעתי כי אמרתי מי יקדים להודיע לאותן צדיקי אמת ישיני חברון, נשתמט משם ר' ייסא אם כך הספר תורה, ואמר רבי חזקיה חס ושלום אין העולם בצער, ואנחנו לא באנו בשביל זה, ויקומו ר' חזקיה ור' ייסא וילכו לדרכם, אמרו ודאי שבזמן שצדיקים אין נמצאים בעולם, אין העולם מתקיים אלא בזכות המתים.

זוהר פרשת אחרי (עא).

אמר רבי ייסא בזמן שנצרך העולם למטר למה אנו הולכים אצל המתים, הלא כתוב ודורש אל המתים, ואסור, א"ל ר' חזקיה עד עתה לא ראית כנף הצפור של עדן^[א] ודורש אל המתים, אל המתים דוקא, שהם רשעי העולם, או שהם מן העמים עכו"ם שנקראים תמיד מתים, אבל ישראל שהם צדיקי אמת, עליהם קרא שלמה (קהלת ד') ושבח אני את המתים שכבר מתו, בזמן אחר ולא עכשיו, שכבר מתו ועכשיו הם חיים, ועוד ששאר העמים כאשר באים אל המתים באים בכשפים לעורר עליהם מינים הרעים, וכאשר ישראל באים אל המתים באים בתשובה לפני הקב"ה, בשבירת הלב ובתענית לפניו, והכל בשביל שהנשמות הקדושות יבקשו רחמים מלפני הקב"ה עליהם, והקב"ה מרחם על העולם בזכותם, ולכך למדנו שהצדיק אע"פ שנפטר מן העולם, לא נסתלק ולא נאבד מן כל העולמות, שהרי בכל העולמות הוא נמצא יותר מבחיינו, שבחיינו הוא נמצא בעולם הזה בלבדו, ואחר כך הוא נמצא בשלשה עולמות ונזמן אצלם, שכתוב (שיר א') עלמות אהבוך, אל תקרא עלמות אלא עולמות, אשרי חלקם. למדנו כתוב (שמואל א' כ"ה) והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים, והיתה נשמת אדוני צריך לומר, אלא כמו שאמרנו אשרי חלקם של הצדיקים שהכל מתקשר בהם זה בזה, נפש ברוח, רוח בנשמה, ונשמה בהקב"ה, נמצא שהנפש צרורה בצרור החיים. אמר רבי אלעזר מה שאמרו החברים שגלות הספר תורה אפילו מבית הכנסת לביהכ"נ אחר אסור, וכל שכן לרחובה של עיר, למה לרחובה של עיר^[א] אמר רבי יהודה כמו שאמרנו, כדי שיתעוררו עליהם ויבקשו רחמים על העולם.. אמר רבי יהודה בני בבל יראים ואין עושים כך אפילו מן בית הכנסת לביהכ"נ, כל שכן לרחובה של עיר.

זיו הזוהר

ל. כנף הצפור היינו כנפי השכינה, והמכוון שעוד ולא יכנף עוד מורך. לא. פירש הלא העיקר הוא לא הבין זה ענין הנסתר, וזה נאמר על דרך הכתוב תפלה וזעקה ולמה לא די להתפלל בבית הכנסת.

